

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med lovforslaget er at sikre, at miljøvenlige elproducerende anlæg, som leverer elektricitet til elforsyningsnettet, får en betaling herfor, som svarer til den langsigtede samfundsmæssige værdi af den leverede elektricitet.

Der er en betydelig samfundsmæssig interesse i at sikre udbygningen med decentrale kraftvarmeværker og elproducerende anlæg, der udnytter fornyelige brændsler eller vedvarende ennergikilder. Disse anlæg er miljømæssigt attraktive, idet de gør det muligt at reducere luftemissionerne fra elproduktionen i betydeligt omfang. Udbredelsen af disse anlæg er derfor et bærende element i regeringens energihandlingsplan Energi 2000 og opfølgningerne på handlingsplanen.

Der er allerede i lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. fastsat afregningsregler for elektricitet fra vindkraftanlæg. Disse anlæg vil derfor ikke blive omfattet af nærværende lovforslag.

Der er derimod ikke idag særlige bestemmelser om levering af elektricitet fra decentrale kraftvarmeværker og de andre miljøvenlige elproduktionsanlæg, som er nævnt i lovforslaget.

De omhandlede anlæg er i vidt omfang ejet af andre end elforsyningsvirksomheder, f.ex. fjernvarmeforsyningsvirksomheder, erhvervsvirksomheder eller andelsvirksomheder (f.ex. biogasfællesanlæg). Det er af væsentlig betydning for udbygningen af disse anlæg, at afregningsprisen for elektriciteten er forudsigelig og rimelig.

Der er ikke idag nogen forpligtelse for elforsyningen til at aftage elektricitet fra de omhandlede anlæg.

Der er ikke særlige bestemmelser om, hvorledes elektriciteten fra anlæggene skal betales. Betalingen beregnes med udgangspunkt i de almindelige prisbestemmelser i lovens § 9, stk. 1. Efter disse bestemmelser kan elforsyningen indregne nødvendige omkostninger i salgsprisen for elektricitet. Det følger heraf, at elforsyningen kan købe elektricitet fra de her omhandlede elproducenter, så længe prisen ikke

overstiger elsystemets egne nødvendige omkostninger.

I praksis har leveringsforholdene indtil for nylig fungeret rimeligt for de omhandlede anlæg.

Elforsyningsvirksomhederne har således hidtil aftaget elektricitet, produceret på decentrale kraftvarmeværker og de andre nævnte miljøvenlige anlæg. Elforsyningen har i praksis afregnet elektriciteten til en pris, der svarer til elsystemets sparede langsigtede omkostninger ved at producere og transportere elektriciteten. Dette dækker såvel brændsels- og andre driftsomkostninger som langsigtede kapacitetsomkostninger ved, at elsystemet sparer udbygning med nye produktionsanlæg.

Betalingen for de sparede kapacitetomkostninger kaldes effektbetalingen; den er beregnet ud fra en sammenligning af, hvad det ville koste at anlægge et elværksejet, centralt produktionsanlæg, væsentligst baseret på kul.

Der har imidlertid i den seneste tid vist sig vanskeligheder ved at opretholde dette afregningsssystem. Elforsyningsvirksomhederne har således ved forskellige lejligheder tilkendegivet overfor decentrale kraftvarmeanlæg og biogasanlæg, at de ikke fremover vil betale for de sparede langsigtede kapacitetsomkostninger. Elforsyningen har bl.a. henvist til, at der - især i ELSAMs forsyningsområde, Jylland og Fyn - er tale om en kortsigtet overkapacitet, således at nye elproducerende anlæg ikke længere har nogen selskabsøkonomisk værdi for elforsyningen i form af, at denne sparer at bygge nye anlæg.

For et decentralt kraftvarmeværk vil afregningsprisen som et gennemsnit blive reduceret fra ca. 29 øre/kWh til ca. 16 øre/kWh, hvis effektbetalingen bortfalder helt.

Der vil være tale om en væsentlig forringelse af økonomien i de anlæg, som ikke allerede har indgået leveringsaftaler med elforsyningen, som giver dem sikkerhed for at bevare de hidtidige afregningsprincipper. Usikkerheden omkring afregningsprisen vil kunne føre til, at en række projekterede anlæg ikke etableres, f.ex. indenfor industriel kraftvarme, som er afhængig af en kort tilbagebetalingstid.